

NÓGRÁDI LAPOK és HONTI HIRADÓ

POLITIKAI, TÁRSADALMI S KÖZGAZDÁSZATI HETILAP.

Előfizetési ár:
Egész évre 5 frt. Fél évre 3 frt 50 kr. Negyed évre 1 frt 25 kr.
Egyes szám ára: 10 krajczár.
Előfizetni csupán a kiadóhivatalban lehet B.-Gyarmaton.

Előfizetési pénzek, reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők.
A lap szellemi részére s a Nyílt-térre vonatkozó minden közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Hirdetések
Árszabály szerint számíttatnak. — Nagyobb és többszöri hirdetések jutányosan csökkentetnek.
Bélyeg minden egyes beiktatásnál külön 30 kr.
Nyílttér postá sora: 20 kr.

Gróf Degenfeld Lajos.

A sok mende-monda és suttogás végre megszűnt s előttünk áll a bevégezett tény: gróf Degenfeld Lajos, szeretett főispánunk, állásától megváltik.

Bárki legyen az utódja, nehéz feladat várakozik rá; mert feledtetni nem fogja azon lovagias és páratlan jószívű főurat, ki közel hetedfél évig vármegyénk kormányzatában, a liberális irányt mindig követve, maradandó érdemeket szerzett s el nem törölhető nyomokat hagy maga után.

Lapunk, mint a közvélemény régi munkása, időnként tárgyilagosan, hiven feljegyeztette mindazokat a tényeket, amelyek búcsúzó főispánunk kezdeményezése mellett nemcsak a vármegyére kihat, de országosan méltatott eszméket valósítottak meg.

Ugyanazért szükségtelen, hogy a sok üdvös intézkedés felsorolásával foglalkozunk akkor, midőn a megválás közel pillanata amúgy is méltó bánattal tölti el.

Csupán rámutatunk tehát néhány markáns vonásaira; mint ilyen — szerintünk, — legszembetűnőbb az a gondosság, mit ő méltósága főispánságának egész ideje alatt tanúsított azáltal, hogy nem mult el egyetlenegy hónap sem, melynek több napját ne szentelte volna arra, hogy a vármegye központján megjelenvén, lelkiismeretes pontosság-

és skrupulositással intézze felügyeleti jogait és kötelességeit, — úgy hogy elődjei kisebbítése nélkül bátran elmondhatjuk: soha még főispán a székhelyen annyit nem időzött, mint gróf Degenfeld Lajos.

A közigazgatás gondozásán kívül azonban a nemzeti kultúrát is mindenkor szívén viselte mélyen tisztelt távozó főispánunk; — így az ő nevétől elválaszthatatlan a *Nógrád-vármegyei Múzeum* megalapítása, — kezdettől fogva viselvé annak elnöki tisztét és szívén viselvé felgyarapítását.

Hasonlót mondhatunk a Felvidéki Magyar Közművelődési egyesület nógrád-vármegyei expositurájáról és számos más intézményről.

Sokat köszönhet továbbá gróf Degenfeld Lajosnak különösen Balassa-Gyarmat polgársága, mert, hogy egyebet ne említsünk, ő méltósága az itt felállítandó főgymnasium kérdésében, az eszme felvetésétől kezdve mindig buzgón tevékenykedett; több ízbeni eljáráson kívül legutóbb is, ez év tavaszán vezette a közoktatásügyi miniszter elé a vármegye tekintélyes küldöttségét, midőn is behatározott szavakkal kötö a miniszter szívére a székváros és nagy környékének a vitális ügye mielőbbi megoldását.

S csak e hónapban volt, midőn B.-Gyarmat képviselőtestületének felkérése folytán, fáradságot nem ismerve, kész volt a városi küldöttséget a fogyasztási adó bérlete tár-

gyában, a pénzügyminiszter elé vezetni, — teljes eredménnyel.

A közokház sem valószínű volt meg nélküle, mert csak is az ő tekintélyének köszönhető, hogy a millenáris alap pótdó utján megszavazva s abból a közokház javára 60000 frt kihatolva lett.

Joggal elmondhatjuk róla, hogy a vármegyeinek egyetlen városa, egyetlen vidéke sem volt, a melynek ő alkalomadtán, igazi atyja nem lett volna.

Ilyen főispánt veszített a vármegye; nekünk valóban óriási veszteséget okozott lemondása. Az ő jóakaratu támogatása nélkül, a nógrádi helyi érdekű vasút sem létesült volna, mert oly kicsinyes akadályok lettek mindig eléje gördítve, a melyek létesülését lehetetlenítették. Ő azonban a legalkalmasabb időpontban vette az ügyet kezébe s azt többé elszüdni nem engedte.

Az ő főispánsága nekünk nógrádiaknak, emlékeiben soká fog élni és mi azon hitünknek adunk kifejezést és egyszerűen abban találunk vigasztaló megnyugvást: hogy ő fényes tulajdonaival, habár más téren is, de a hazát s annak szabadelvű politikáját szolgálja fogja ép oly sikerrel, mint szolgálta fényes főispáni pályafutásával.

(V. I.)

TÁRCZA.

Egy pillangó élete.

Röpülj te könnyű szárnyakon,
Pihenj meg a rózsák ölében.
Rövid élted legyen édes,
Ne gondteli, mint az enyém.

Ha az orvász szíven talál
A szerelmes virág fölött,
Osztyáryszed gyönyör leszen,
Ha kimulz a rózsák között.

De ha gondtelt élet után
Majd nekem int a végóra,
Elhagyottan hol hajtsam le
Fejem én a nyugovóra.

Luby Károly.

Athéntől Konstantinápolyig.

Saját jegyzetel után költi: HORVÁTH GÁBOR.

A setét és komor égboltról gyanítottuk, hogy az éjjel alighanem erős hullámmás, avagy kisebb vihar leend; a mit egy fejbőlintással kapitányunk is megerősített. A gyengébb nem sietett kajutokba nyugalomra térni. De én még akartam látni a tengert az éjjeli homályban, s az apró szigeteken megmegvillanó parányi világosságot. Amint kijöttünk a sziget-csoportok közül, már nagyon is észrevehető volt a hajó mozgása, a szél és a hullám erősebb csapkodása. Egypáran a társaság közül még éjjel előtt 11 órákor is

fenn voltunk s gyönyörködve néztük amint a hullámok fel-felcsapkodtak a hajó parkányára. Végre koromsetét lett s miután a hajó ingása által állásunk bizonytalanabbá s mondhatni kellemtelenné vált, végre éjszélkor — mondogatván egymás között — mégis csak Istenkísértés ilyen setét és viharos időben utunk indulni, nyugalomra tértünk. Már a kajutomba a levelközös is nagy ügygyel-bajjal s csak fogódzva sikerült, egyszer bele is vágtam fejemet ágyam alacsony támlájába, amit a hajó egy erős lökése idezett elő. Alig szenderedtem el — miután kiskorom óta elsóztam a ringatástól — egy erős lökésre felébredtem: s alig hogy szemem lehunytam, újból csörömpölés zajára eszméltem fel, a mi a szomszédom kajutjéba holmi edény és üveg összetörését jelentette. Ekkor láttam, hogy a tenger egész komolyan kezd idegeskedni. Az alvásból semmi sem lett. Szerettem volna felkelni, de beláttam, hogy a felöltözés nagy bajjal, veszedelemmel s tán a koponyám beütésével járna, felhagytam ez ideával. Tehát nyugodtan vártam a történéseket.

Végre 5 óra körül alig hogy egy kissé világosodott, a vihar egész erejével tört ki. «No lám, megvan a kívánságod» — gondoltam magamban, «végre teljesülsz mentek vágyaid,» láthatni a bősüztől tengert. De én nem képzeltem ilyen borzasztó szépek a tengeri vihart, hisz' ennek fele sem tréfa! Olykor-olykor olyan erős lökést kaptam, hogy majd kifordultam ágyamból s ugyancsak meg kellett fogódzani, hogy az meg ne történjék. Ezzel egyidejűleg hallottam kinabálásokat, nyüzörgéseket s holmi köhögéseket és fufdoklásokat, ami tengeri betegség megtörténetét jelentette, a szomszéd kajutokba. Ez még inkább elvette kedvemet, mert gondoltam,

hogy most rajtam leend a sor. De még csak szédülést sem éreztem, pedig ezen symphoma szokott előjele lenni e veszedelmes betegségnek. Únni kezdtem már a fekvést — hisz' ez eltart-hat még egy napig, vagy tovább is, még a Dardanellákat elérjük; — felhasználva egypár percnyi gyengébb mozgást, csakugy könnyedén felöltöttem ruhámat s nagy ügygyel-bajjal felvászorogtam a társalgó-szalomba. Egy lelket sem láttam. Innen az ablakon át egész jól lehetett látni, amint a hullámok fel-felcsapkodnak a fedélzetre s a gyakrabban felcsapott hullám a szél által is segítve a hajó kéményének oldalát is meg-meglocsolta.

Alig töltöttem a társalgó szalomba egy órát, észrevehető volt, amint a hajó ingása mérsékeltebbé vált. No lám, szünni kezd a vihar, ezen gondolatnak nagyon megörültem. Ugyan-csak hallottam a kapitányom erős szilárd hangját, amint a parancsot osztogatta, természetesen olasz: «ferma» «avante» stb. Illyféle vezénylő szóval. Ekkor már több bátorságot véve magamnak, felemelkedtem s az ablakhoz közel jutva, mintha partot láttam volna, de még jó távolból. Mi ez? hiszen a nyílt tengeren képzeltem magamat, vagy tán valami nagyobb szigetcsoporthat a tenger közepén? Csalódtam, a Negroponte — azelőtt Neubea — sziget vala, amit deák-koromban a mythológiából tanultam s innen emlékeztem rá. Végre láttam előtűnődni egy pár férfialakot, akik bátorságot véve maguknak, mint a denevérek kibujtak odujokból. Itt találkoztam mindnyájukkal a szalomban s itt mesélték egymásnak a kiállott félelmet s a többeket meggyötört tengeri betegséget, amit sokaknak halovány arczáról s beesett szeméről le lehetett olvasni. Csak később tudtuk meg,

A vármegye költségvetési közgyűlésére a főispán a következő meghívót bocsátotta ki: 336/1895. sz. A szeptember havi közgyűlés határnapját f. évi szeptember hó 26-ik napjának délelőtti 10 órájára tűzvéki ki, van szerencsém arra a törvényhatósági bizottság tisztelt tagjait, a tárgysorozat és a házi pénztár 1896. évi költségeloirányzatának közlése mellett meghívni. Egyben értesitem az állandó választmány tagjait, hogy a közgyűlési tárgyak f. hó 25-ik napján d. e. 9 órakor fognak előzetes tanácskozmány tárgyává tétetni.

Kelt Szirakon, 1895. évi szeptember hó 10-én.

Gróf Degenfeld Lajos,
főispán.

A közgyűlés tárgysorozata: 1. Néhai László főherceg úr ó csász. és kir. Fensége gyászos elhunytának bejelentése. 2. A vármegye közigazgatási szükségletének 1896. évi költségeloirányzata. 3. A törvényhatósági útalap 1893/4. évi számadása. 4. Ministeri leiratok: az állami anyakönyvvezetés behozatala folytán szükségessé vált községi csoportosítások; Bzova község önálló községi jellegének megszüntetése és szabályrendeletek tárgyában. 5. Alispáni jelentések: a buda-lehotai tűzvéki; a Monographia tárgyában; úgy egyes folyó intézkedések bejelentése. 6. Törvényhatósági átiratok: a népoktatás államosítása; a Margit-szigetnek megvétele; a betegápolási ügynek államosítása; a m. kir. miniszterelnök úr üdvözlése; a hírlapi hirdetések bélyegilletékének eltörlése; a választási törvény módosítása; a millenáris bandérium; a nyugdíjtörvény módosítása tárgyában. 7. Községi ügyek: a vadkerti és sípeli iskolák építése; Pöstyén község önállóságának megszüntetése; úgy egyes községeket ingatlan-átalakítása és pótszabályrendeletei tárgyában. 8. Községi pótelőirányzatok. 9. Kérvények. Végül mindazok az ügyek, melyek a közgyűlést 24 órával megelőzőleg beérkezvén, az alispáni hivatalban közszemlére tétetnek.

Nógrádvármegye 1896. évi közigazgatási szükségletének kimutatása. A) Szükséglet. Tiszviselők, segéd- és kezelőszemélyzet fizetése és lakpénze 71220 frt, szolgazemélyzet ruházata és lótaratási átalánya 1548 frt 60 kr, hivatalos helyiség és fogházak bére 1010 frt, irdoi szükségletek 8037 frt, napidíjak és utiköltségek 4750 frt, épületek fentartása 1250 frt 82 kr, egyéb rendszeresített kiadások 402 frt 76 kr, rabtartási költségek — frt — kr, előre nem látható költségek 1500 frt, székházépítési, esetleg házi

hogy kapitányunk látván a veszedelmet s hogy a vihar a tetőpontra hágott, nem akarván felelősséget vállalni, hajóját visszafordítva a Karistosi öbölbe, mint biztos menedékhelyre vezényelte. Már 9 óra délelőtti lehetett, midőn ezen öblöt elértek, itt a hullámszáz nagyon mérsékelt volt s kapitányunk egy alkalmas helyen horgonyt vettetett: a horgony óriási erővel jutott le ezen öbl fenekére. Ezt már kiint a hajó fedélzetéről láttuk: ugyazintén a hajó valamennyi legénységét s a kapitányokat, kik mind fenn voltak és egész éjjel át a kormányos s kapitányuk körül csoportosultak. Ezen öbölben voltunk kénytelenek vesztegelni s nyugtalommal várni a vihar csillapodását. Kapitányunk még egy biztatott: „lehet, hogy egy hétig sem szűnik a vihar s egy hétig kell itt várni, mert 6 már egy izben 7 napot töltött ezen öbölben”. Mi ezen időt mulatsággal s ezen kényelmetlen helyzetet a hajó fenekén rendezett tánczcsal iparkodtunk kellemessé tenni, volt zene, kártya és társas-játék; szóval feledni iparkodtunk az elmúlt veszedelmet s örültünk a szerencsés megmenekedésnek.

Azt sohasem gondoltam volna, hogy az emlitett öbölben, amit még névleg is alig ismerem a földrajzból, kénytelenítette legyek 3 napig vesztegelni s egy nagyobb szabású vihart kiállani.

Ugyanezen öbölbe kivülünk még 11 hajó jött be s volt kénytelen ugyancsak 3 napot itt tölteni; köztük egy francia hadihajó is, melyet Pyreusi kikötőben láttunk. A vihar másodnapján a francia hadihajó tovább akarta folytatni útját s el is indult, de kénytelen volt újból visszahajózni. A másodszori visszatérésnek szemtanúja voltam s ezen masszív hajónak a hullámokkal

pénzt. tart. alapra 1509 frt 13 kr. A) Összesen 97488 frt 31 kr.

B) Fedezet. Állami javadalmas 88530 frt, eszelekvő kamatok — frt — kr, ingatlanok jövedelme 800 frt, alapok járuléka 5630 frt, külföldre bevétel 1144 frt, térítmények — frt — kr, pótdát — frt — kr. B) Összesen 96104 frt.

C) Összehasonlítás. A szükséglet 97488 frt 31 kr, a fedezet 96104 frt. Mutatkozik hiány 1384 frt 31 kr, mely állami pótvavadalmas kikérése alapján fogja fedezetét nyerni.

A Felvidéki Magyar Közművelődési Egyesület titkári állása, mint hitelt érdemlő forrásból értesülünk, az egyesület fordulópontot jelző átalakulás előtt áll. Az egyesület központi vezetősége ugyanis egyetértőleg a vidék irányadó vezérégyeségeivel elhatározta, hogy dr. Kostenszky Géza elhalálozásával megüresedett titkári állást önállóvá fogja rendszeresíteni s annak élére oly férfit fog állítani, ki a magyar hírlapirodalom egyik kiváló munkása s a nemzetiségi kérdés alapos ismerője.

— A központi vezetőség ezen elhatározása élénk viszhangra talált a tíz vármegyére kiterjedt egyesület vezető körében s általános a vélemény, hogy a titkári állás önállósítása minden nehézség nélkül fog keresztülmenni a Losoncra tartandó közgyűlésen. Ezt mi is hisszük, annyival inkább, mert az önállósítandó titkári állásra oly férfit van kizemelve, ki avatott tollú író, e téren elsőrangú kapacitás hírében áll s a nemzetiségi kérdés megoldása tekintetében már is helyes uton halad. E kiváló férfiú, kinek eredményekben gazdag eddigi működése nagy reményekre jogosít fel, ki Gümörmegyében a magyarság igaz érdekeit bámulatos kitartással folytatja a harcot, ki a magyar nyelvhatár fokozatos kiterjesztése által akarja hazánk idegen ajkú polgárait a magyar állameszmének megnyerni — Lőrinczy György hírlapíró, a „Gümör-Kishont” című lap érdemes szerkesztője, a kirol lapunkban már egyszer megemlékeztünk. Lőrinczy megválasztása nagy nyereség lesz az egyesületre nézve. — Ismerjük őt mi is igen jól, megválasztását azért az ügy-érdekekben melegen öbajtjuk. — Mindazok, a kik a titkári állás önállósítását továbbra is elodáznai akarják, gondolják meg jól a dolgot, mielőtt ellene állást foglalnának. Jussan eszükbe, hogy a stagnálás a csendes kímulás felé vezet s hogy az Emléknek, midőn évekkel ezelőtt hasonló körülmények közé jutott, első dolga volt a titkári állást önállósítani. Azóta rohamosan gyarapodik úgy anyagilag, mint erkölcsileg. Végezetül még ki kell jelentenünk, hogy a titkári állás önállósítása a legkérvésőbb

való küzködését igazán félelmes volt nézni.

Március 29. 30. és 31-ikét töltöttük Karistosi öbölben, még végre 31-iken délelben a vihar csillapodtával a horgonyt kapitányunk felhuzatta s másodszor indultunk utnak a török főváros felé.

Április 1-én reggel 6 órakor értük el a Dardanellákat, ezen látványos török-szoros, jobbról-balról megrakva csupa erődtítményekkel, ahova a bejuthatás és átkelés csak a törökhatóság engedelmével történhetik. Dardanellákban keresztül hajózva, kijutottunk a márványtengerre ezen tenger volt egyedüli, utazásunk alatt, a mely egész csendesen viselte magát, tiszta s tükörsima volt, itt lehetett látni a delphineket ezreit, a melyek hajónk által megzavarva ki-kivetették magukat a tenger vízből. Márványtenger a közepén kimerelkedő szigettől veszi nevét, amely sziget nagy terjedelmű ugyan, de sziklás, kopasz és sivár.

Két Kray Jakab.

Történelmi előszó: VITÁLUS MÓRTÓL.

1709-iki év Rákóczyra nézve szerencsétlenül kezdődött. Fénylő csillaga mindjobban homályosult. A császáriak fővezére Heiszler lett, ki kegyetlensége s szigorúsága által tünt ki, hol mint győzelmes jelent meg, a lakosságot nem hogy megnyerte volna, de elkeseríté; a legkisebb gyanúra vagy vádaskodásra elfogatta a szerencsétleneket, minden hosszas vizsgálat nélkül felakasztatta. A nemesi és polgári osztály iránt csak annyiban volt előzékeny, hogy a nemes embert és a városi polgárt nem akasztófán, de bárd által végeztet ki.

Kegyetlenkedése még a temetőkre is kiterjedt

sem fogja az egyesület pénzügyi egyensúlyát megzavarni, mert hiszen köztudomású tény, hogy az egyesület eddigi titkárainak, kik hivatali elfoglaltságuknál fogva az ügyek vezetésével csakis szabad óráikkal foglalkoztak, évi javadalma az állandóan felmerülő mellékköltségekkel együtt tetemes összeggel terhelte meg az évi költségvetést.

A b.-gyarmati önk. tűzoltó testület*)

Városunknak addig tiszta egét néhány év óta, mintha valami fekete szellem tartaná megszállva. A polyglot-elemek a dalos-kör, korszolya, torna-egyesület, a műkedvelő-társulat s a tűzoltó-testület hozta össze annyira, hogy az elsöben való közreműködésünkkel s annak támogatásával legalább életjelét adtuk a mődal iránti érzékünknek, a torna-egyesületbe olvadt korszolyázók köre, a tél egyébként unalmas óráit fűzte el s egyszersmind egyesítette, edzette testünket, a műkedvelő-társulat nemcsak kellemes szórakozást nyújtott nekünk, hanem jótékony czélú adományaival sok szerencsétlen polgártársunk könyvét törölte le a kimerültség szántóta harasztát arczárol s ennek mind, mind vége, vagy legfeljebb egyik, másik egyesületünk még a rideg statistika rovataiban létezik.

S a derék tűzoltó-testület? Most haldoklik szegény. Ma holnap 20 éve, hogy született erős alapokon, hisz' atya a lelkesedés, az áldozatkészség; anyja a város férfiközönségének ifjú ereje volt.

S a nagy reményekre jogosított csemete, 20 évi élete alatt meg is felelt a hozzá fűzött reményeknek, többször mentvén meg e város meglehetősen nagy részét a tűz-vész rombolásától, (honvédkórház, stb.) többször az árvízveszedelemtől (Malom-utca stb.) s most vonaglik s nincs orvos, ki régi erejét visszaállítaná.

Az atya megbénult, az anya letargiába esett, a visszavonás és közöny bacillusai sorvasztják a jobb sorsra érdemes egyesületet.

A testület vezetőségében, bármint kutatunk is, hibát nem fedezhetünk fel, a város anyagi ereje

*) Készséggel közöljük e hozzánk beküldött cikket, mert jó inteniója kétségbevonhatlan; de megjegyezzük: arra nézve, hogy hatása is legyen egy irányúknak, első kellék, hogy a kritika mellett útmutatással is szolgáljon, mit e cikk teljesen nélkülöz; továbbá, hogy a kritika legyen érthető is, mert sehogys sem bírjuk megérteni cikkírónak azt az állítását, mely szerint midőn az önk. tűzoltó-egylet haldoklásáról beszél, így ír: „Egy veszedelmes bacillus szedi áldozatait e város falai között, s ez az úgynevezett érdek.” Miféle érdek? Hogy a szöveg forgó egylet vezetésében hibáknak kell lenni, azt az eredményt, illetőleg az eredménytelenség fényesen igazolja. Erről azonban és a további teendőkről lapunk közelebbi számaiban külön fogunk szólni. Szerk.

a katolikusok részére visszaadott temetőkből, az időközben oda temetett protestánsok tetemeit kidobatta.)*

Heiszler e gonosz hire Kézmárcra is eljutott, közeledésére senki sem örült jobban, mint a Scholcz familia, és mielőtt még Heiszler a Szepességre jött volna, az apa Guidó fiával tanácskozott:

— Tudod fiam, mindig híve voltam a császárnak, téged is annak hűségében neveltek, te is hallottad a híreket, hogy a császár győzelmes serege közeleg és mindenütt bünteti a rebelliget; azt is tudod, hogy e városnak egyedüli megrontója Kray Jakab, a mostani bíró, törvényes uralkodója ellen ez lázítja fel a polgárságot, ugyanazért addig, míg ez a familia nem lesz kiirtva, a polgárság nem fog boldogulni, közöttük mindig lesznek rebellig elemek, mi ketten vagyunk arra hivatva, hogy e bajtól megmentsük a várost, még nem tudom, melyik oldalról közelg a császári sereg, elébe kell mennünk, s a vitéz generális felvilágosítani, őt figyelmeztetni, kik a lázongó férfiak. En kétféle nem mehetek, abban állapodtam meg, hogy én Zólyom felé fogok menni, és ha a generállsal találkozom, fel fogom jelenteni a lázongót, te pedig Gümörnek fogsz menni, hasonlóan eszelekedni, mindig ügyes és engedelmes fiú voltál, most is bizom benned, itt a névsor, add át azt a generállnak, az végezen velük, uti költségére itt a pénz, ezzel hosszú utat tehetsz.

— Bizhat bennem kedves apám, akaratja szerint eszeleksem.

Másnap kétfél ment az apa és a fiú; az apa Zólyom, a fiú pedig Gümörmegye felé.

*) Feiszler.

is inkább gyarapodott eddig, mint oszlott, tehát hol van a tulajdonképeni baj?

Húsz évi tapasztalat után állíthatom, hogy a többi közt még egy veszedelmes bacillus szedi adatait a város falai között s ez az ugynevezett *érdek*. S a lelketlen elődai beveszi magát a leg-egészségesebb testbe is. Ha már most ezen féreg egy-két egyénél azonos, előáll a status in statu, vagyis a klika, mellette a másik stb. s egy szép reggelen széthull az egész, szét, mintha soha sem létezett volna.

Kérdésem: szabad-e egy érettségre már szellemileg is férfiorok elért közönségnek ilyenek előfordulnia, szabad-e engedniük, hogy a hol egy egész kis-falut képviselő szónok-boglyát halmozza ég, 10—12 bajtársat vetni oda áldozatul: hogy szakadjanak meg a munkában, mert hisz mi apprehendálunk, vagy esetleg itt-ott másként történt, mint a hogy akartuk.

A tűzoltó-testület szabadon választja vezetőségét, tisztai karát, az alapszabályok keretén belül megszabhatják a maguk által adhat jogokat, előnyöket egyeseknek, de vissza is vonhatja azokat, éljen tehát jogával, a mikor arra alkalma és szüksége van, de cserében hagyni a még lelkesedni tudó tagjait, elszomorított valami s mondható visszaadás azon reményekkel, a melyeket ezen testület minden egyes tagjához e város józanul gondolkodó közönsége fűz.

Nyilvánítsa ki e testület, hogy tovább mint éljen, élni nem óhajt s akkor bizonyára találnak módokat az arra bivatottak, hogy a korhadat alkotmány helyét egy új, frissebb intézmény váltja fel, mert ne hitesse el a testületet magával, hogy még mindig a bizalom letéteményese, mikor egy oly tűz-vészhez is, mint a legutóbbi kassai-tűz volt, 10—12 tagját dobja oda áldozatul emberbaráti érzelmeiknek s a kritikának, vagy lépjen újból fel azzal az erővel, melylyel 20 éven át szolgálta a közügyet, s kalaplevére fogja áldani a közönség, mint addig annak minden egyes tagját.

W. I.

Losonczy hírek.

Losoncz, 1895. szeptember 22.

Ma egy hete arra ébredtünk fel, hogy városunk ünnepies díszet öltött. Főbb épületeink fel voltak lobogóvra. Városházunkon a nemzeti színű zászló mellett, a város piros-sárga lobogója is ott lengett. A r. k. templom és a városi szálló közötti Kubinyi-téren, a polgári leányiskola díszes épülete előtt 1000 ember által elfoglalható emelvény jellezte, hogy rajta s körülé ünnepély fog véghez menni. 9 óra tájban hintók robagása hallatszott.

Scholz Péter hosszú vándorlást tett, egész Trencsénig hatolt, épen akkor érkezett oda, midőn Heiszler Rákóczy seregét szétugrasztotta. — E csatában homályosodott el II. Rákóczy fénylő csillaga. Scholz Heiszlernél mint Kézsmárk város polgárainak küldöttje jelentkezett, átadta az összeállított névsort, kérve kérte a generális a polgárság nevében, hogy tegyen igazságot és szabaddítsa meg a várost a rebellesektől.

Heiszler átvette a névsort, de Bécsből vett legutóbbi utasítás folytán azt előbb Bécsbe kellett küldenie, onnan várva parancsot.

Bécsben Heiszler kegyetlenségeit már megsemmisítették, különösen a nádor és Széchenyi Pál érsek fájdalmasan jelenték a királynak, hogy 1704. május 24-én Veszprémben azért, mert Babocsaynak egy napi szállást adott, a várost kirabolta, a székesegyházat felidúlta, régi kincseit elrabolta, az oltár előtt miséző nagy prépostot megsebeztek, egy papot megöltek, a várost felgyújtották, — ugyanazért a névsor átvétele után egy gyors futár küldött Lublóra Lubomirszky Konstantin herceghez, őt felhívták, hogy a névsorban megnevezettek jelleméről nyújtson felvilágosítást.

Lubomirszkytól a gyors futár visszaérkezett, miután a névsorban jelzettétek személyesen ismeré, mint fedhetlen beszűletet embereket pártfogásába vette, azok megkegyelmeztetését hozta javaslathoz, de a Bécsben tartózkodó főúrnak is mindent elkövettek, hogy Kézsmárk patriciusai megkegyelmeztessenek. Közbenjárásuknál fogva József császárnál kieszközölték, Heiszler utasítását, hogy ne kegyetlenkedjék, a vádlottak csak is törvényes bíróság útján ítéltetők el, végre az esetre, ha Kray Jakab, Lányi Márton,

A zászlóánya, a koszorúleányok és a vőfélyek összegyűlékezésének ideje volt ez. A városháza és környéke beláthatatlan sokaság által lön ellepve. Pont 10 órakor megindult a menet a tűzoltó-csapat vezérének s rendtartása mellett. — A Kubinyi-térre jutva, az emelvény közepén elhelyezett zöld asztal köré a helyettes polgármester Farkas Károly és az iparegyület elnöke Búsba Adam mellett helyet foglaltak a város és az egy-let több tisztviselői, az az alkalomra megérkezett több vendégekkel. — Ezek közt ott volt látható Szilárdy Ödön, Ráth Károly.

E csoport képezte a központot, a melyen túl félkörben, előlők a zászló-anyaival a koszorú-leányok vőfélyeikkel festői látrányt képeztek. Az elhelyezkedés után a városi dalárda Belágh Lajos igazgató és Thaisz Lajos karnagy vezénylete mellett a „Hymnus” kezdte el, a melynek elhangzása után Búsba Adam, az ipartestület elnöke, a töle megszokott lelkesedéssel szónokolva, az ünnepély célját rövid vonásokban jelezve, áttért a hazai ipar változatos múltjának eszteléseire s majd a losonczy iparosság öntudatos és önértékes érdeklődését, szorgalmát, műveltségét kiemelve, buzdítólag szövelt a jövőre. Az ivre terjedő beszédet Farkas Károly helyettes polgármester szónoklata váltotta fel, a mely a következő volt:

„Mélyen tisztelt ünnepelő közönség!

Ha ez ünnepélyes napon, ezen általános haladásra (halljuk!) ezen, lázas tevékenységre tekintünk, melyet jelenleg közéletünk felmutat; önkéntelenül szemünk elébe ölik azon különbség, mely korunkat az előző korszaktól elválasztja. És a különbség okául tekinthetjük azon befolyást, melyet a hazai ipar három válfaja: a házi ipar, a kézműipar és a gyári ipar közéletünkre gyakorol. Kétségtelen az, hogy hazai közéletünknek voltak olyan időszakai, melyekben a műipar terén a mostaniaknál remekebb művek alkottak, mint azt a néhány évvel ezelőtti megtartott országos ötvös-kiállítás fényesen be is igazolta; de oly korszakot, melyben az ipar oly általános, oly mindenre kiterjedő hatást gyakorolt volna, mint jelenleg, nem találunk elődeink múltjában. Ennek fő oka az, hogy korunkban a műképzettség, a műveltség színvonalára emelkedett, s hogy azoknak száma naggyobbodott, kik az ipar mezéjén, munkájuk, kutatásuk és felfedezéseik által kiváló eredményekre jutottak. A színvonal emelkedését és a tényező személyek számának növekedését azon törvényes intézmények, módok és eszközökön kívül, melyeket ezen célból az állam, a közélet és a társadalom felhasznált, leginkább megmozdította elő az, hogy az országzserte elterjedt, a kor követelményeinek megfelelően beren-

Toperczer és társai a hűség esküt letesznek, megkegyelmeztessenek.

Ezen szigorú parancs átadásával egy fiatal kapitány lett megbízva, kinek az utasítás szövege is elmondott, azzal bocsátottak után, hogy keresse fel Heiszlert, és a megkegyelmezési okmányt neki kézbesítse.

Mig ezek Bécsben történtek, hosszabb idő folyt le, Heiszler 1709. november 10-én már Szepességen volt, a merre elvonult, természeténél fogva akasztatott és nyakaztatott. Scholz Kézsmárk alküldöncze a táborban maradt.

Heiszler először is Lőcsét vette ostrom alá, de miután az ottani szabadsággért küzdő polgárság, báró Andrássy István Rákóczy vezéréhez csatlakozott, ennek armádiája ezúttal meg erősödött, a támadásnak ellent állt, Heiszler kénytelen volt az ostrommal felhagyni. Az ostrom felhagyásánál Scholz újból jelentkezett, Kézsmárkra vonta figyelmét.

Igen ám, de a névjegyzéket Bécsbe küldöttem, onnét várak utasítást, így névszerint már nem is tudom, kik a rebellesek.

Azok nevét el tudom én újból mondani, és higgye meg excellenciád, hogy a polgárság zöme hű a császárhoz, azonban csakis az esetben tarthatja meg hűségben, ha Kray Jakab, Lányi Márton, Toperczer Sebastyén, Matyasovszky Dávid, Goldberger, Sponner, Cornides, Roxer, Bucholz és Pfeifer a legszigorúbban megfnyitottak; ezektől kell a várost megszabadítani, és miután én Kézsmárk minden zugát ismerem, megjelölöm a helyet, honnét legcélszerűbb lövöldözni, mely része legkönnyebben bevehető.

(Folyt. köv.)

dezt, kitűnő tanerőkkel ellátott ipari és kereskedelmi iskolák és a központi műegyetemenkön előadott elméleti és gyakorlati ismeretekkel, valamint a technológiai iparmuzeumban a közvetlen szemlélet útján megfelelő előadás, utmutatás és helyes magyarázat kíséretében nyert technikai tapasztalatokkal bevonatott az ipar körébe, a természettudományok nagy része; bevonatott az ipar mintegy egészen annak mechanikai s vegytani ágazataival. Ennek lett következménye azon átalakulás, mely mellett hazai iparunk eddigi, csak a gyakorlati szak-képzettségre szorított, a tudományos műképzettség színvonalára emelkedett. Ennek következménye lett azon haladás, mely korunkat újból találalmányokat s újabb technikai javításokat hoz a felszínre, melyek az ipar által felhasználva, ugyancsak az ipar által feldolgozva váltak közhatalmúvá. De uraim! ennek köszönhetjük azon erkölcsi vívmányt is, hogy korunkban már a munka elismert jog, elismert hatalom, mely az emberiségnek azért adott, hogy megismerje a természet törvényeit, titkainak urává legyen, hogy megismerve a közélet, a társadalom, a műveltség követelményeit, saját szellemi és anyagi jólétének nevelésére törekedhessen. E törekvés előzöke és jelvénye e zászló, melylyel a mai ünnepélyre megjelent mélyen tisztelt közönség, nagybecsű és köszönettel fogadott részvétele és rokonszenve ünnepélyesen felavatott, melyre én Losoncz város közönségének nevében az isteni gondviselés, az isteni kegyelem kifogyhatatlan áldását kérem. Legyen ezen zászló általunk is megálva, legyen ez örök forrása a hazaszeretletnek, legyen ez fáklyája a szabadság és rendszertellett felőlélő tisztas hazafiaságnak; legyen ez életője, melegeítője az egyetértésnek, a munkásságnak; a haladásnak és az egyesült erők szilárd egységének (Éljen). És most uraim, köszönettel vettem át ezen zászlót a mélyen tisztelt és széplelkű zászló-anya kezéből s örömmel adom át (Éljen). A lobogót a losonczy ipartestület szerezte elnökének kezébe: őrizze meg, lobogtassa a hon igaz felvirágzásáért, folytonos sikerrel városunk dicsőségére, a losonczy ipartestület díszére, hazafias szellemű polgárai javára és jólétére, melyhez azon szívű fakadó kíváncsot csatlakoztat, hogy az ezen ünnepen megjelent mélyen tisztelt közönség minden egyes tagját, s hogy az ünnep díszére szolgáló zászlóadással megbízott széplelkű s ipartestületünk ügyei iránt rokonszenven viselkedő zászlóanyát, az őt környező lelkes, előre törekvő vőfélyekkel és a tavasz szin pompáját gazdagon visszatükröző koszorú-leányokkal az Ur Isten sokáig őrtesse. (Éljen.)

A megnyitó ünnepi és a felavatási beszéd elmondása után az egyes zászlóestégek, melyeket a testület saját költségén már előzetesen beszerzett, a következő jellegű mondása mellett a zászlónyílba beültettek, és pedig:

1. Losoncz r. t. városa nevében és részéről Farkas Károly, mint helyettes polgármester. „Alkotmányos szabadság, rendesett pénzű, kifejtett mezőgazdaság s okos ipar és kereskedelmi politika terem virágzó hazai ipart.”
2. Búsba Adamné, mint zászlóanya. „Lobogj! a magyar iparért, édes hazánk javára és dicsőségére.”
3. Farkas Károly, iparhatóság bíró. „Hazaszeretlet, hazafias és hazai ipar egymás mellett nemcsak megállanak, de egymást kiegészítik.”
4. Búsba Adam testületi elnök. „Tudományos műveltség, munka és szorgalom legyen jelszavunk; áldva emelkedjék iparunk a lobogó alatt.”
5. Drakóczy Ede, testületi jegyző. „Maradj a törhetlen hazaszeretlet jelvénye.”
6. A koszorúleányok képviselőitében Dianovszky Vilma. „Az örök szeretet a békesség honjón követőid közt.”
7. A vőfélyek képviselőitében Berezay József. „Elméleti és gyakorlati műképzettség alapja az iparos előhaladásnak.”
8. A római kath. egyház képviselőitében főt. dr. Valibora János. „Imádkozzál és dolgozzál.”
9. Az ág. hitv. evang. egyház képviselőitében nt. Margócsy József. „A szent hűdában iparos volt mind az apostol, — lelkesedésh volt az igazi lobogó. — Mostan apostolnak kell lenni az iparosnak, csélt csak így érhet lobogója alatt.”
10. Az ev. ref. egyház képviselőitében nt. Illyés Lajos lelkész. „A munka az erény útja.”
11. Az izraelita hitközség képviselőitében Sternlicht Vilmos. hitközségi elnök. „Mit egyesült erő im alkotta; e zászló soká lengjen és munkára serkentessen.”
12. A ca. és kir. 25-ik gyalogezred tisztikara képviselőitében Molnár Zsigmond őrnagy. „Összetartás és nemesség verseny emeli az ipart.”
13. A losonczy kir. járásbírója képviselőitében Bogya János járásbíró. „Munkában az élet.”
14. A losonczy járási főszolgabírói hivatal képviselőitében Csontka Zsigmond járási főszolgabíró. „A haladás alapja az iparfejlesztésnek.”
15. A magyar államvasutak losonczy forgalmi főnök-

Hírek és különfélek.

Uj főrendiházi tag. Gr. Forgách János, vármegyénk jeles fia, aki most a bukaresti követ-ségnél mint attaché tesz szolgálatot, — addja alapján meghívó levelet fog kapni a főrendiházba. Vármegyénket a főrendiházban ezután 8-an fogják képviselni, névszerint: Baltik Frigyes, gr. Berchtold Arthur, gr. Berchtold Richard, gr. Czebrán László, gr. Degenfeld Lajos, gr. Forgách János, gr. Pejacevich Arthur és Szontagh Pál. A névsort Laszkary Gyula is, mint a dunáninneni evangélikus-kerület felügyelője, disziteni fogja.

Baltik püspök a b-gyarmati főgymnasiumért. Örömmel vesszük tudomásul, hogy a mlga Baltik püspök egy társaságban, hol a balassa-gyarmati főgymnasium létesítéséről volt szó, lelkes szavakban oda nyilatkozott, hogy a kulturális intézmény felállítását egy ily nagy vármegyeyi központban, mint B-Gyarmat, hol annyi az intelligens család, akár csak Pápán, Makón vagy Jászberényben, főgymnasium léte ugy állami, mint minden egyéb szempontból nélkülözhetlen; ugyanazért ő is, mint most már e város „örökös lakója” hazafias kötelességének ismeri, csekély tehetségéhez képest, közelebbi a tervezett főgymnasium mielőbbi létrehozásán. A püspök e szerény nyilatkozata nem kicsinylendő zálogát képezi előttünk az ige megvalósulásának; mert bizonyos az, hogy az ő szavának nemcsak püspöki kerületében, de kormányunknál is megérdemelt kellő súlya van.

A hivatalos közlönyből. Ó Felsége, Péchy Gyula, besztérczébányai 16. honvédelgyalagvezredbeli őrnagynak, az itteni 2-ik zászlóalj parancsnokának, mint jelenleg szolgálatképtelennek" fel év tartamára várakozási illetékekkel való szabadságoltatását elrendelte. Kormateleki Csath Lajos őrnagy, a pozsonyi IV. honvéderületi parancsnokság segédtisztje, a besztérczébányai 16-ik honvédelgyalagvezred 2-ik zászlóaljához B-Gyarmatra helyeztetett át.

Anyakönyvvezetési előadás. Horváth Lajos, vármegyénk anyakönyvvezetői felügyelője tegnap, szept. 21-én előadást tartott B-Gyarmaton a vármegyeház kistermében az anyakönyvvezetésről. E célból be voltak rendelve a b-gyarmati, nógrádi és szécsényi jegyzők, kik, habár mindeddig nincsenek anyakönyvvezetőkül kinevezve, mindazáltal elég szépszámmal jelentek meg. Az előadás igen érdekes és tanulságos volt. Horváth felügyelő úr Losoncra a losonci és gácsjárasi, — *Salgótarjánban* a fülékjárasi és *Szirák*on a szirákjárasi községi és körjegyzőknek is fog tartani előadásokat.

Hymen. Jeszenszky János pástói kereskedő, e hó 28-án tartja esküvőjét *Schleicher* Juliska kisasszonnyal, *Schleicher* Emil stubnyai fűrdő-bérlő, salgó-tarjáni lakos, kedves leányával. Eljegyzések. *Fischer* Jakab, lukanényi kereskedő a napokban jegyezte el B-Gyarmaton *Beck* Berta kisasszonyt. — *Fillo* Pál, helybeli, jelenleg a fővárosban időző férfi-szabó iparos f. hó 19-én váltott jegyet *Pruzsinszky* Erzsébet kisasszonnyal, *Pruzsinszky* János, helybeli iparos leányával.

Köszönet. Kedves feleségem elhalálása folytán oly számos rokonom és jó barátom részvét-nyilatkozatazt kaptam, hogy ez uton kívánom mind ezeknek, úgyszintén, kik temetésén szívesek valának megjelenni, hálás köszönetemet kifejezni. Szűgy, 1895. szept. 18. *Fáy Albert*.

A köztisztaságot tartjuk fel közös erővel. Gyakran hallani jogos panaszokat a miatt, hogy piszkosak az utcák a különösen, hogy a járdák melletti folyókák nemcsak a tiszta vizek levezetésére szolgálnak rendeltetésük szerint, de a szakszerűtlen asszonyosságok a mindenek kisasszonyok kényelem szempontjából a szennyves vizeket is ott eresztik le. Így tapasztaljuk a város legzsembe-otlóbb pontjain, hogy virit a leveles zöldésg, to-jás-héj, stb. Persze, hogy ezt rendőreinknek is meg kellene látni a intézkedni, hogy a nevezett tisztelt hölgyek másképp járjanak el. De legyünk igazságosak: 8 rendőr elégtelen arra, hogy negyven utcában 700 házra s 8000 emberre ügyeljen; azonkívül mindennek eleget tegyen, végre-hajtókkal járjon, kézbesítsen, vásárrendet tartson, tolvajokat elcsipjen, a vasutnál, a vágóhídon pontosan megjelenjen; a bíró, jegyző s a többi előjáró soknemű, hivatalos parancsának eleget tegyen, stb. A közönségnek s első sorban az intelligens polgárság, tehát a háztulajdonosok- és művelt lakosoknak áll saját jól felfogott érde-kükben tehát, hogy ügyeljenek a köztisztaság

szépségének képviseletében Bach József, forgalmi főnök. „Legyetek erősek a házasságban, kitartóak a munkában és gyengék egymás iránt.”

16. Az állami főgymnasium képviseletében Gresita Miksa igazgató. „Jól a jól ebben áll a nagy titok.”

17. Az állami tanítóképző-intézet képviseletében Zajson Dénes igazgató. „Munkásság az élet aója.”

18. A városi polgári leányiskola képviseletében Winkler Anna igazgató. „Szellemi haladás anyagi jólét nélkül ábrándozás! Kérdjünk a jólétért a szülő alatt.”

19. A kereskedelmi és iparkamara képviseletében dr. Hollas István titkár. „Egyesült erővel a legnehezebb feladatot is megoldani könnyű. Egyesülve e lobogó a nemcs város terekről iparosait, hogy vállvetett munkáját, a haza jólétét mozdítsák elő.”

20. A budapesti országos ipartestület és ipartestületek szövetsége és központi bizottsága nevében Ráth Károly elnök. „Hirdesse e lobogó a hármas jelszót: a házasságot, testvérséget és haladást szellemet.”

21. A losonci iparos ifjúság önképző egyesülete képviseletében ifj. Cserecska János. „Iparra fel.”

22. A losonci önkéntes tűzoltó egyesület képviseletében Wagner Sándor. „Jótekonyság oltására hozott áldozat a nemcs szív jellemvonása.”

23. A losonci dalgyűjlesztő részéről Belágh Lajos igazgató. „Munkák, testületek erőnye, társadalmunk békessége, édes hazánk ödvé.”

24. a) A losonci Család-egyesület képviseletében Farkas Károly igazgató. „Műképzettség, művelés és leleményesség alkothat csak remek műveket.”

24. b) Az önkéntes iparosok műkedvelő egyesület képviseletében Sztolár Adolf titkár. „Ipar a közbizalom.”

25. A keresztes-társaság képviseletében Draskóczy Zsigmond titkár. „A munka és jótekonyság egyesült erővel csodákat művel.”

26. A losonci anglián-egylet képviseletében Kolner József titkár. „Fejldjék és virágozzék az ipar.”

27. A Losonci és Vidéke társadalmi hetilap szerkesztője nevében Jeszenák Ráfael tanár. „A jól elrendelt munka minden gyarapodás talpköve.”

28. A Losonci Hírlap szerkesztője nevében Draskóczy Zsigmond főszerkesztő. „A munka és a saját öntevettség és feladatnak a kölcsönös támogatás.”

29. A losonci kereskedelmi társulat képv. Salávi Lajos elnök. „Működ tanulni, soha nem lankadni e édes hazánk független és boldog lesz.”

30. A losonci takarékt. és hitelbank képv. Kovács Ferenc kir. tan. felügyelő-bizottsági tag. „A takarékoság élcsú, a hitel élteti az ipart.”

31. A Nógrád megyei Népbank Losoncon czégy pénztárost képv. Bályi János aligazgató. „Munka a legszebb erőny.”

32. A losonci kerületi betegsegélyző pénztár képv. Szilárdy Odon elnök. „Legyenek hűvid halhatatlan a nemcs verseny igaz hajnoka!”

33. A b-gyarmati ipartestület képv. Fábry János elnök. „Isten áldja a losonci ipart.”

34. A filéki ipartestület képv. Lócsa Károly elnök. „A kis ipar előmozdításáért.”

35. A salgó-tarjáni ipartestület képv. Eisenkelb Iván jegyző. „Valamint a katonának szent kötelessége zászlóját védeni, úgy e zászló alatt álló minden egyes tagnak is kötelességében álljon a testület érdekeit előmozdítani.”

36. A szirákai ipartestület képv. Sánta Zsigmond mint megbízott. „Követőd féljék az urat, hogy így sérülhet legy.”

37. A gácsi ipartestület képv. Lotharidess Antal elnök. „Iparunk szebb jövőjeért.”

38. A kékklóti ipartestület képv. Mózer Antal elnök. „Legremekb szerszám a tiszta jellem.”

39. A rimaszombati ipartestület képv. Kristár Szabó János elnök. „Munka, szorgalom, becsület az élet alapja.”

40. A besztérczébányai ipartestület képv. Emmier Vilmos elnök. „As erőlk, szorgalom és munka a fér-fának dísz.”

41. A pástói ipartestület képv. Járdek János elnök.

42. A divényi ipartestület képv. Pósa István jegyző. „Legyen magasan, dicsejre zászlóalj!”

43. Az aradi ipartestület képv. Búsak Ádám, mint megbízott. „Isten áldás legyen a hazai iparon.”

44. A kézművári ipartestület képv. szintén Búsak Ádám, mint megbízott. „Egyesüljünk szeretetben, ipar-ügyünk győzeimére.”

45. A nagybecskereki ipartestület képv. Kujnis Gyula, mint megbízott. „As iparos legesebb óka a kitaró szorgalom.”

46. A losonci és hatvani gőzmalmok képv. Andrej-csik Román pénztáros. „Mert méltó a munka és ó jutalmára.”

47. A pécsi ipartestület képv. Búsak Ádám, mint megbízott. „Velesek ünnepünk lélekben, lakozsek egyetértés falatok között.”

48. Sternlicht S. és társai román-cigányok képviseletében Sternlicht Soma. „Munka és erőny a társadalom legesebb óka.”

49. Rakottay György és társai román-cigányok képv. Rakottay György. „A hazai ipar fokozatos fejlesztése.”

50. Regenhardt és társai posztógyárak képv. Kirner József, mint megbízott. „A munka nemcsit.”

A zászlószegyek beverése után a dalárdának szószata fejezte be a zászlóparatást.

Az egész ünnep lefolyása alatt fényképezéseink felvételeket tettek, s így az ünnepély képekben is megörökítve leend.

Az ünnepi közönség szótözlásával, a zászló-anya, az udvarát képező ifjúsággal uri házába vonult, a hol gazdaság délelőtti fogás elköltése melletti bevárták a délutáni 2 órai közönbédet, mely közben élénk toasztok mondatkák elsőben a hazánk felsőben királyára, azután az elnökökre és így tovább.

Ezre 9 órakor vette kezdetét a táncmulatság az új teremben, a mely nagyobb közönség befo-

gadására már is szűknek bizonyult, de a melyben a lelkesítő zene hangjánál és Klamarik főnyes és élvezetes ételei mellett a mulatság egész reg-gelig tartott.

Tanúgy.

A B-Gyarmat-vidéki r. k. népnevelők egye-sületének közgyűlése.

A B-Gyarmat-vidéki rk. népnevelők egyesülete f. hó 19-én tartotta évi rendes közgyűlését B-Gyarmaton. A közgyűlés szent misével vette kezdetét, melyet a testület érdemdús elnöke ft. Hot-tovinszky Károly esp.-plebános úr celebrált. Ennek végetérvél a szép számban egybegyűlt tagok: dr. Jankovich György kir. tanfelügyelő, Hottovinszky Károly, Boda Gábor, Gonda Béla esperesek, Bak-koss János, Gonda Pál, Erhardt Viktor, Nyizs-nyánszky János, Polák István és Klacsánszky J. lelkesekkel, mint a tanúgy fejlesztésének előmoz-dítóival, a r. kath. ügynevezett „Nemzeti iskola” egyik termébe a közgyűlés megtartására vonultak, hol Hottovinszky Károly egyesületi elnök, rövid, de szívből jövő ima s a jelenlevők őszinte ödv-z-lése után a közgyűlést megnyitotta. Az elnöki magvas s Hottovinszkyál már rég megszokott, szép, megnyitó beszéd után következett a mult ülés jegyzőkönyvének felolvasása s dr. Jankovich György kir. tanfelügyelőnek az egyesület tisztelet-beli tagjává nagy lelkesedéssel való megválaszta-tása. Az egyesület minden közgyűlésére pályá-tételeket tűz ki s a pályázat soha sem marad meddő. Jelen alkálommal a 20 frtnyi pályadíjat két jól kidolgozott művével Vilim József b-gyar-mati r. kath. fiúiskolai igazgató-tanító nyerte el, kinek mindkét műve a bíráló bizottság elnöke: Klacsánszky József beható s hozzá értő ismerte-lése után köztetszés mellett fel is olvasztatott.

Ujabb pályátételül: „Milyen legyen a tanító szelleme az iskolában és azon kívül” és „Elválasz-szuk-e az olvasást — az írástól, vagy együttesen taníttassuk? Mi haszna van az írva-olvasásnak” címűek lettek kitűzve. A pályadíjak kitűzésénél Kálnay Nándor budapesti nyug. igazgató-tanító s cseztvei földbirtokos a nála szintén megszokott szép jelt adta a tanúgy iránti szeretetének, ugyanis a pályadíjakat sajátjából 5 fital szapo-rítván meg. Nagy József endrefalvai tanító, az egyesület pénztárnoka, ki maholnap 50-ik szol-gálati évét tölti a népnevelés mezején s ki 1848/9-ben vitéz kardjával is szolgált a hazát, olvasta fel a pénztári jelentést; majd Vilim József a segély-pénztár számadását; kinek a közgyűlés a felmentvény megadásával működésükért köszöne-tet szavazott. Végül, midőn az elnök a tagoknak a érdeklődőknek megjelenésükért, majd a tagok az elnöknek s a tisztviselőnek az egyesület ér-dekében kifejtett fáradozásaiért köszönetet sza-vaztak, a pápai hymnusnak eléneklése után mint-egy 11¹/₂ órákor feloszlott.

A közgyűlést félszékör Teller sórcsarnokában társas-ebéd követte, melyen nemcsak a fent le-sorolt egyházi férfiak s tanítók, hanem városunk-nak a tanúgy iránt érdeklődő több férfai is részt vett. A harmadik fogásnál Hottovinszky Károly elnök, ő Felséget a királyt és királyasszonyt, majd kis szünet után ő Eminentiját a hercegg-prímást éltette. A herceggprímáshoz menesztett üdvözlő sürgönyre a következő válasz érkezett: Ó Eminentijája kegyesen fogadta, biztosítja jó akaratjáról és főpásztori áldását átküldi. Kegyes meghagyásból: Hetyey.” E távirat szövege az egyesület jegyzőkönyveiben is meg lesz örökítve.

Töztokat mondottak még: Horváth Danó: Hottovinszky elnökre, Boda Gábor: Dr. Komlóssy egyházmegyey főtanfelügyelőre, kihez üdvözlő sürg-ny is menesztett, Gonda Béla: Horváth Danóra, Kavecz Gyula a-palojti tanító a clérusra, Wag-ner István: az esperesekre, Hottovinszky: Dr. Jankovich kir. tanfelügyelőre, Wagner István: a pályadíjakat nyert Vilim Józsefre, Kálnay Nándor: a tanítókra, Tokay Lajos: Kálnay Nándorra, Horváth Danó: a veterán Nagy Józsefre stb. Végül Fölkel Károly árvaszéki ölnök a szegény tanulók felruházására sorjateköt rögtönzött, mely a jótekonyság célra mintegy 5 ftrial jövedelmzett. A tanítók komoly s az ügy magasztos voltához mért viselkedése, városunkban úgy az intéző kö-röknél, valamint a közönségnél a legjobb benyomást keltette. Éljenek!

fenntartására; ottthon mindenki ráér erre, háznépével könnyen parancsolhat, hogy például a szennyvizet a saját telken fogja fel és elnyeltesse el alkalmas gödörben, a szemetet rendes tartályba helyezték; a gyalogjárat újrán, lesöpörés után felöntözték, telen a hótól feltisztították, a síkosság ellen behintették, stb. Segítsük tehát a hatóságot intézkedéseiben; a jobbak járjanak elől jó példával a tapasztaltnál fogjuk rövid idő alatt, mily tisztaságot érhetünk el, aránylag csekély pénzerővel is. Hogy a *pélida vonz*, ezt az igazságot elég-szer halljuk, foganatosítsuk is tehát!

Védjük a népet a pénzbirosgoktól. Aki olvasta, tudja, mily nagy, egész 600 koronáig emelkedhető bírsággal bünteti a törvényes miniszteri rendelet azokat, a kik már f. é. október 1-től kezdve az újszülöttek és halottakat, a megszabott határidőn belül az állami anyakönyvvezetőnél bejelenteni mulasztják. Miután pedig minden intelligens, jó ember nemcsak feladata a tudatlanokat, a törvényben kevésbé jártas iparos és földmives osztálybeli polgártársakat, amennyire csak módjában áll, felvilágosítani; ha valahán, úgy most, az egyházpótlitai törvények életbe léptetése alkalmával nyílik erre jó alkalom. Mondjuk el tehát azoknak, akik nem tudják, hogy október 1-től kezdve minden születési és halálos eset az állami anyakönyvvezető *hivatalos helyiségében* bejelentendő és ugyan az élve születettek a *születéstől számított egy hét alatt*, a halva születettek pedig 24 óra alatt. A bejelentést első sorban a törvényes atya, másodszorban (t. i. akadály esetén) a születésnél közreműködő baba, az ott segédkezett orvos, továbbá mindazok, kik a születésnél jelen voltak, illetőleg kinek lakásában a születés történt; végül az anya, mielőtt erre már képes. A haláleset bejelentésére fokozatosan kötelesek: 1. a család fő, 2. a családtagok, 3. az, kinek lakásában a haláleset történt, végül 4. a háztulajdonos, ha a házban lakik. *Be kell továbbá jelenteni azokat a születési és halálos eseteket is, melyek f. é. október hó 1-5 napja előtt történtek ugyan, de október 1-ig a felekezeti anyakönyvbe be nem jegyeztettek.* Reméljük, az egyházak főpásztorai mindezek iránt, saját híveik jól fel-fogott érdekében, szintén utasítani fogják a lelkeskedő papságot, hogy a szükséges tudnivalókat a hívekkel való érintkezés alkalmával, esetleg a szószékéről is közre tegyék.

Vakmerő rablótámadás. S-Tarján környékén a múlt vasárnap szeptember hó 15-én vakmerő rablótámadás történt. Mint írják — álarcsó rablók fényes nappal meglátadták a salgó-tarjáni kőszénbányák pénztárosát és elrabolták tőle a huszonháromezer forintot kitevő összeget, melyet magával vitt, hogy azzal az inaszói bányavetel munkáit kiültesse. A pénztáros nem ment egyedül, még két férfi volt vele, de a váratlan támadás annyira megrémítette őket, hogy nem is gondoltak a védekezésre. A rablók a pénz legnagyobb részét magukkal vitték és eddig nem tudják, merre vették útjokat. A csendőrség, mely széleskörű nyomozást indított a rablók elfogatására, bizonyára kézrekeríti a vakmerő támadókat, mert vannak egyes nyomok, a melyek jó utmutatással szolgálhatnak a nyomozásra. A rablótámadásról a „N”-t-nek a következőket írják: Vasárnap reggel 9 órakor az a hír terjedt el, hogy Kendrey Gyulát, a salgó-tarjáni bányák pénztárosát kirabolták és a rablók mintegy 18,000 forintot vitték magukkal. A hír érthető igazgatottságot keltett és eleinte nem is akarta elhinni senki sem, de később kiderült, hogy a hír csakugyan igazat mond. A kőszénbányák középontja Salgó-Tarjánban van. Innen igazgatnak mindent és a bányamunkások heti béréit is az ott levő bányapénztárból szállítják szét. Régi szokás szerint Kendrey Gyula pénztáros ma hajnalban magához vette az inaszói tárnáknak dolgozó munkások heti bérét: 23,000 frtot. Inaszóra akart átmenni, a hol a bérfizetés mindig vasárnap délelőtti történik. Reggel 8 órakor befogatták kocsiába és elindult Inaszó felé. Hármann ültek a kocsin: Kendrey pénztáros, Vilással és a kocsi. Mäskor elővigyázatból egy csendőrt is kíséretre hoztak a pénztárost, ha kiültesse végett nagyobb összeget vitt magával, de ma véletlenül elmaradt a csendőrkíséret. A pénztáros nem hitte, hogy éppen ma érje őt valami baj, a mikor eddig mindig szerencsésen tért haza küldetéséből, meg aztán nyugodt volt azért is, mert harmadmagával indult utnak. A kocsi elindult. A lovak vigán ügettek Inaszó felé és

a kocsin nagyokat zúgkent olyankor a láda, melyben a bányamunkások hetibére volt elrejtve. A 23,000 frtból 17,850 forint bankokban volt, míg 5150 frt ezüsten. A kocsin ülők éppenséggel nem gondoltak arra, hogy valamilyen támadás érheti őket. A két bányatársasági hivatalnok vig beszélgetéssel töltötte az időt mindaddig, míg el nem értek a Salgó-Tarján és Inaszó között elterülő Csernik-hegy aljára. Itt arkok húzódnak végig az út mentében és az uttallal is kanyarodik. A mint a kocsi a kanyarodáshoz ért, emberek ugrottak ki az árokból. Körülbelül 4-en lehettek. Alarcz fűde arcaikat és fegyverek voltak kezeikben. A fegyveres rablók mindjárt lövéssel kezdték a dolgot. Egy jól irányzott lövéssel a kocsi elé fogott lovak egyikét szeme fölött megsebesítették s aztán még többször lőttek a kocsi felé. A hivatalnokok nagyon megijedtek a lövésektől és hogy életüket megmenthessék, leugrottak a kocsiról és mindenik más-más irányban futásnak indult. A támadók erre odaugrottak a kocsihoz és a fegyvert a kocsinak irányozva, őt is megszaladásra kényszerítették. A kocsi ugyanis a nagy rémülettel eleinte mozdulni sem tudott. Úlve maradt a bakon és még a lovak közé sem vágott, a melyek pedig már-már elragadni akarták a kocsit. Miután a kocsi is megszaladt, a rablók leemelték a kocsiról a pénzesládát ezt feltörték és kivették belőle a 17,850 forintnyi papírpénzt. Az ezüstpénzt, mely zacskókban volt, nem tudták magukkal vinni és így a feltört láda körül elszórva ott hagyták az országúton. Munkájuk végeztével a lovak közé csapnak, melyek vad futásnak eredtek és bedöntötték a kocsit az árokba. Az a ló, melyet megölték, semmit sem veszített erejéből, pedig a golyó homlokába fúródott. A lovak is, a kocsi is ott maradt fekvé az árokban. A megtámadott hivatalnokok és a kocsi az országúton visszafelé futottak egészen az ugynevezett vízfordulóig s onnan telefonáltak be S-Tarjánba. Ez időben egy vidéki koresmáros jött az országúton Salgó-Tarjánba. A lövések zaját nem halotta, de látta, amint három parasztruhába öltözött ember fut föl a Csernik-hegynék. Ügyet sem vetett erre és csak akkor kezdett a dolog felett gondolkodni, mikor meglátta az árokban a megölt lovat és később az országúton a feltört ládát és körülötte a szétszört pénzt. A pénz össze-szedte, a lovak által elragadt és az árokba beddlt kocsit felállította és a lovakat behajította S-Tarjánba. A pénzt átadta a társulat pénztárosának, valamint az alarcsót is, a melyet a rablók az országúton feledek. Ekkor már egész S-T. tudta, mi történt az országúton. A csendőrséget is értesítették már a dologról, mely megkezdte a nyomozást. Annnyit már is kiderítettek, hogy néhány nappal ezelőtt egy s-tarjáni kereskedőnél egy magas, barna, munkásruhába öltözött ember három alarcsót vásárolt. Kévéssel utána ugyanabban a boltha beállított egy cigány és szintén vásárolt egy alarcsót. A kereskedőnek feltűnt a dolog és megkérdezte a cigánytól, mire való neki az alarcs, mire ez azt felelte, hogy H-Terennére viszi az ottani törvénybírónak, a kinek az arcán Antal-tűz van és így alarcsot kell hordani. A néphit ugyanis azt tartja, hogy az alarcs viselése a legjobb gyógyszer az Antal-tűz ellen. Egyéb nyom még nincsen. A csendőrség munkáját megnehezíti az a körülmény, hogy a megtámadottak maguk sem tudják hányan voltak a támadók, annyira megijedtek. Kendrey pénztáros a kiallott izgalomtól betegesen fekszik. Az esetet még aznap megválasztották B-Gyarmatra, honnan másnap korán reggel a kir. ügyészség képviselője és Molnár csendőrfőhadnagy a helyszínre utazott.

Hányan beszélnek tőlt Balassa-Gyarmaton? E kérdésre nem a népszámlálás vacilláló adataival, de más, biztosabb adatokkal kívánunk felelni. Múlt vasárnap, midőn a templomokból kijött s a városházán egybegyűlt nép előtt az október 1-ével életbelépő állami anyakönyvvezetési törvények tekintetében a tudnivalókat újból kihirdette és megmagyarázta a bíró, szavait azzal végző, hogy azok remérem, kik a magyar nyelvet talán nem bírják annyira, hogy a fontos hirdetményt kellőképp megértették volna, tőlt fogja azt a város jegyzője megértelmezni; — o kijelentése a nép által betöltött terem csakhamar kiürült; csupán két öreg, volt szellér maradt benn meghallgatni a tót szót. Quod erat demonstrandum. Ez az arány: 1 és fél száztől.

Legyünk elővigyázók a gabona eladásá-

nál. Fölötte sok panaszt hallunk betivásáros napokon vidéki együgyű, jámbor földmivelőktől, akik keservesen produkált gabonaterméseiket értékesítés végett a városi piacra hozván, itt egyes lelketlen szemlálók által elfogva, s kereskedőhöz vezetve, látszólag jó áron adják ugyan el a terményt, de utóbb mértékkel megrövidítve s minden elővigyázatról megfeledkezve, jóval többet veszítenek, mint ha kisebb árat kaptak volna. Ilyesmi perze a tisztességes kereskedő részéről nem fordul elő; de hát védje magát a földmives a rosszhiszemű kufároktól is; vődbeti pedig olykép, ha természet eladás előtt a városi hiteles mérlegeken megméri. Csélszerű volna, ha a községi előljárók a piacra menő lakosoknak ezt nyomatókósan figyelmeztetnék. Ha a jegyzők és bírák ilyesmire is gondolnak, bizony csak áldani fogja érte őket a nép.

Honvédelmek ma d-u. 4 órakor, külön katonai vonaton érkeznek haza a nyitrai gyakorlatokról. Mint értesülünk, a derék honvédeket a polgárság élén a városi előljáróság ünnepélyesen fogja fogadni.

Gondnokság alá helyezés. A b-gyarmati kir. törvényszék közhírré teszi, hogy Reitzer Gyuláné, szül. Hasenfeld Gizella, 23 éves selypi lakos 3256/95. számú ítélettel gondnokság alá helyezett.

Difteritis-betegek behozatala. Múltó megütözéssel értesülünk városi előljáróságunk utján, hogy f. szept. 17-én Kis Gyula nagycsalomiai lakos roncsoló toroklobban szenvedő 2 gyermekét gyógykezelés végett Balassagyarmatra egy itteni rokonához hozta be, — s miután a városi orvos a már egyszer ide beszállított ragályos betegek visszaszállítását nem engedhette meg, a gyermekek a városi kórházba helyezték el. Bizonyos azonban, hogy nemcsak a szülő követelt el ily betegek behozatala által miniszteri rendeletbe ütköző s kihágást képező, tehát a rendőrség által fel is jelentett cselekményt, de — csodáljuk, hogy ilyesmi Nagycsalomia község előljáróinak tudtán kívül (vagy ami rosszabb volna! tudtával) megtörténhetett. Főlemlítettük pedig az esetet főleg azért, hogy jövőben hasonló eljárástól mindenki óvakodjék.

Gyászrovat.

Öv. Horváth József, szül. Báthy Antónia homok-terennei birtokosnő, Homok-Terennén 59 éves korában elhunyt.

Mátraverebélyen megrendítő eset történt. Pap Gyula körjegyzőnek 16 éves viruló szép *Margit* leánya szept. 15-én tréfalikorra vette le a falról atyja revolverét. Előbb testvéreire célzott vele, akik ijedten futottak szét. Erre a leány, hogy testvéreinek bizonyítsa, hogy a revolver nincs megtöltve, a fejéhez illesztette a revolvert s kakasát le is csapta. A revolver mégis meg volt töltve s elsült. A kedves kis leány azonnal szörnyet halt. A végzetes halállal élte virágában kimúlt leányt a Mátraverebélyhez tartozó szentkúti temetőben e hó 17-én, nagy részvét mellett hanólták el.

Irodalom és művészet.

„Röptében a Nagyvilág körül.” Most küldök be nekünk o népszerű díszmú 13-ik füzetét, mely egy a képek szépségére, mint változatosságára nézve még, fölülmúlja az előbbieket. Az első kép a füzetben a londoni parlament tiszta góth-stylen épült 286 méter hosszú palatja, mely egyike a világ legszebb építészeti alkotásainak. Ezt követi a régi Fontainebleau-kastély fényképe és ennek egyik pazar fényű terme: II. Henrik műcsarnoka, melyet a londoni Albert herceg emlékszábor és a brandenburgi kapu Berlinben követnek az érdekes történeti múltú quadrágával a tetején. Ezt a négy bronz ló által húzott kocsit a győzelem istenadójának szobrával Napóleon császár 1806-ban levette a kapuról és Párisba vitette, hogy ott vele a diadalkaput felszavítsák. Napóleon bukása után a poroszok ujongva vitték vissza s visszatették előbbi helyére. A következő kép Scheveningen tengerpartját mutatja be, majd egyszerre Brüsszel legelőkelőbb Boulevardján találjuk magunkat az ó Párisra emlékeztető remek épületével. A következő fénykép a bécsi Hofburgtheater mutatja be, melyet Róma egyik legszebb pontjának bemutatása követ. A San Angelo kastélyt látjuk magunk előtt, Hadrian császárának ezt az 1760 éves airhelyét, a háttérben Szt. Péter fontosságú székesegyházának kápolnája látszik. Most a teljesen márványból épült Rialto híd fényképe következik, majd a pompás nápolyi üdülőben találja magát a szemlő, a regényes fekvésű Sorrentóban, Tasso születéshelyén. A következő kép Turinnak, Kossuth második otthonának fűtérét mutatja be Carlo Alberto király

Takarmánykészítő gépek, darioók, őrlő-malmoók és mindennemű gazdasági gépek. Eredeti amerikai kévtűző és maroktráko szató-gépek és fűkaszáló-gépek, szállítható mezél vasutak stb. — Elő-nyös fűszertel felteltek. Legutjánosabb áral.

335 — 1895. szám.

Árverési hirdetemény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881-ik évi LX-ik törvényt 102-ik §-a értelmében ezennel közhírrá teszi, hogy a szécsényi királyi járásbíró 1894-ik évi 4191-ik számú végzése következtében Donner Henrik javára Tóth Jenő ellen 70 forint 59 krajczár s járulékai erejéig fogatosított kielégítési végrehajtás útján felúlfoglalt és 421 forintba becsült lencse, rozs, két veres-tarka okorból álló ingóságok nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a szécsényi királyi járásbíró 2443/1895-ik számú végzése folytán 70 forint 59 krajczár tőkekövetelés, ennek 1894-ik évi november hó 14-ik napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 23 forint 91 krajczárban bírólilag már megállapított költségek erejéig alperes lakásán Lőczi községben leendő eszközölésére 1895-ik évi szeptember hó 25-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881-ik évi LX-ik törvényt 107. és 108-ik §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a leg-többet ígérőnek becsáron alól is el fognak adni.

Kelt Szécsényben, 1895-ik évi szeptember hó 8-ik napján.

Donánszky,

kir. bírósági végrehajtó.

230 1—1

Az „Országos Magyar Gazdasági Egyesület“

által rendezett idei ötödik

ŐSZI LUXUS LÓ-VÁSÁR

október hó 6, 7, 8-án tartatik meg Budapesten a lótenyésztési-társaság „Tattersal“-telepén.

Jól behajtott négyes és kettes fogatok, valamint belovagolt hátsú lovak a legjobb menesekből.

Az állami lovak árverése ugyanott október 4, 5 és 9, 10-én.

231 1—1

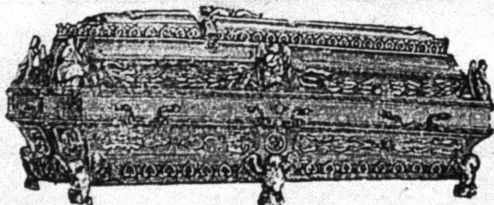
Részletes katalógusok az O. M. G. E. (Budapest, „Köztelek“) vagy a lótenyésztési-társaság (Budapest „Tattersal“ kerepesi-út titkárságánál.

Hirdetések, nyílt terek a leg-jutányosabb föltételek mellett közzétesz a **Nógrádi Lapok és Honti Híradó** kiadóhivatala.

Hazai ipar Balassa-Gyarmaton.

Gansel József és testvére cégnél ezentúl szepes-iglói, havasi és gyepvászón, siffon, úgyszintén valódi szepességi czérna-damaszt asztalterítők s ágyneműek gyárláron kaphatók.

Ugyanott legnagyobb választék:

érezkoporsók- és temetkezési kellékekben
170. 26—6.

**Bevásárlás részletfizetésre is
eszközölhető!**

SCHÖNFELD MIKSA,

kárp., aszt. és esztorgályos bútorraktára B.-Gyarmat,
a KOSSUTH-utczában.

Ajánlja dúsan fűszerelt, jutányos árú rak-tárát szilárd anyagból készített, modern izlésű, különféle fa- és kárpitos bútörökben úgy egyen-ként, mint szalónok, szobák, vendéglők és egyleti helyiségek teljes berendezésére nézve. Dús választék olajnyomatú és üvegre festett, kitűnő kivitelű, tetszetős fal-, táj- és egyéb ábrázatú képekben, fa- és aranyozott keretű tükrökben.

Gyermekkoscsik, nemkülönbön mindennemű és méretű koporsók nagyválasztékú raktára.

Vidéki megrendelések pontosan és lehetőleg gyorsan teljesíttetnek.

Egy jó házból való flu asztalos tanonczul azonnal felvétetik.

52—18

131.

ALT ADOLF

vaskereskedésben B.-Gyarmaton (Kossuth-utca), mindenkor kaphatók:

gőcséplőgépekhez való consistent elsőrendű Tóvot-féle kenőcs, kg. I. o. 48 kr., II. o. 35 kr., III. o. 26 kr., továbbá ezen kenőcs-höz czélszerűen, takarékosági szempontból is alkalmazható legújabb találmányú légnyműs, az egyes csapágyon könnyen elhelyezhető kenő készületek (Schmirwisen) darabonként 4. sz. 2 ft 20 kr., 5. sz. 2 ft 80 kr., nemkülönbön kátrány-fedőlemezapapírok tekercsenként (15 méter) 3. számú 1 forint 60 krajczár, 4. számú 1 ft 177. 4—26. 80 krajczárjával.

Mária-czelli Gyomor-cseppek

nagyszerűen hatnak gyomor bajoknál, nélkülözhetetlen és ártalmatlan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehellet, fejfájás, savanyú, fejbőrgyengeség, hasmenés, gyomorfájás, felelőleg, nyálkakiválasztás, szárazság, undor és hányás, gyomorgörös szűkülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejtájdás, a menyinyben ez a gyomortól származott, gyomortájtájdás ételekkel és italokkal, gillisták, májbajok és hőmorrhoidáknál.

Említett bajoknál a **Mária-czelli gyomorcseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi forrást: **Török József** gyógyszerháza Budapest, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppekkel tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: „Valódiságát bizonyítom“.

A **Mária-czelli gyomorcseppek** valódián kaphatók.

B.-Gyarmaton. Cservényák Gy. és Kanitz Ö. gyógyszerárban. Ipolyságon: Berkó István gyógyszerészénél.

Árverési hirdetés.

A nógrádmegyei nagy-kéri határban fekvő. Okolicsányi Miksa-jéle

148 hold tanyai birtok

1200 □

jó karban lévő gazdasági épületekkel, 27 hold kitűnő minőségű réttel,

1200 □

és 65 hold — vasuti schlipperekre

1200 □

alkalmas — lábos tölgyerdővel

1895. évi szeptember hó 30-án délelőtt 9 órakor a b.-gyarmati telekkönyvi hatóságnál bírói árverésen eladatik.

225 2—3

A tulajdonosok.

Hirdetmény.

A „Balassa-Gyarmati Népbank”-nál elzálogosított, s folyó 1895. évi július hó 1-je előtt lejárt, ez időn túl sem meg nem hosszabbított, sem ki nem váltott arany, ezüst zálogtárgyak és értékpapírok részint a folyó 1895. évi október hó 24-én tartandó nyilvános árverésen foglaltak eladatul, részint ez időn túl tözsdesszerűleg bevaltatnak. Az árverés a kitűzött napon délután 2 órakor az intézet hivatalos helyiségében tartatik meg.

Az árverés alá kerülő zálogtárgyak, 1895. évi október hó 10-ig költség nélkül hosszabbíthatók meg; ezental az árverés napjáig a kölcsönösszeg után 2% árverési költség fog számíttatni.

Árverés alá kerülnek a következő számú zálogtárgyak:

I. könyv: 28, 58, 248, 203, 270. lap.

II. könyv: 38, 58, 72, 97, 108, 109, 111, 127, 136, 137, 156, 165, 176, 179, 185, 186, 191, 222, 225, 250, 264, 265, 267, 278, 281, 283, 293. lap.

III. könyv: 1, 4, 7, 9, 15, 36, 40, 50, 57, 58, 61, 67, 77, 84, 86, 87, 90, 95, 97, 102, 105, 107, 110, 115, 118, 119, 120, 122, 123, 126, 129, 130, 138, 138, 140, 144, 145, 147, 153, 159, 161, 165, 166, 167, 172, 175, 177, 183, 184, 188, 191, 193, 194, 205, 208, 211, 212, 217, 247, 249, 278, 282, 300, 307, 309, 311, 315, 359, 378, 380, 382, 394, 395, 396, 400, 404, 405, 407, 408, 411, 412, 413, 414, 418, 419, 421, 423, 425, 427, 430, 431, 437, 439, 448, 451, 469. lap.

Kelt Balassa-Gyarmaton, 1895. évi szeptember hó 11-én.

227 2—3

A „Balassa-Gyarmati Népbank.”
Elfer Ede, helyettes igazgató.

Párisi

Gyönyörű
fény-nyomatu színes
képek.

Egyszerű öltöze-
tek párisi ízléssel.

Legújabb
kézimunkák.

Takarékosság
ízlés mellett.

Előfizetési árak:

Párisi Divat

egy évre 8 frt,
fél évre 4 frt,
negyed évre 2 frt.

Legszebb magyar divatlap.

Divat

Szabásrajzok,
kézimunkák,
illusztrált regények.

Báli, menyasszo-
nyi öltözetek
párisi ízléssel.

Angol costume-ök.

Kimerítő
magyarázat.

Előfizetési árak:

Párisi Divat „Pesti Hírlap”-al

együtt
egy évre 18 frt,
fél évre 9 frt,
negyed évre 4.50.

Mutatványszámokkal szolgál a „Pesti Hírlap” és „Párisi Divat” kiadólivatala váci-körut 78.

Jó kályha a házban fűdolog!

Alulirott Balassa-Gyarmaton letelepedvén, itt a régi posta-utczában, Radványi házánál a mai kor-kívánalmainak teljesen megfelelő

CSERÉP-KÁLYHA-MŰHELYT

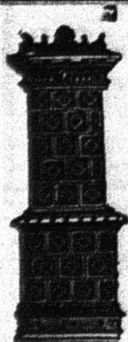
rendeztem be; minél fogva képes vagyok bármily ízlésű kályhákat és kandallókat a legkiválóbb színek- és alakokban, avagy bármí más e szakba vágó cikket pontosan, gyorsan és jutányosan elkészíteni.

Takaréktűzhely-burkolatok fehér, szürke és kék színben a legolcsóbb áron kaphatók.

Avult kályhák átrakását és javítását szintén jutányosan elvállalom. Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesíttetnek.

B.-Gyarmat, régi posta-utca 26. sz.

Pencs Ferencz, kályhámester.

178. 9-12.

Zacherlin

a legbiztosabban hat! Ől, pusztít, mint semmi más, ma egyéb szer mindennemű rovarokat és egéret van az egész világon annyira elterjedve és használatba véve. Ismertető jelle: lepecsételt üveg és a név "Zacherlin".

ELÁRÚÍTÓ HELYEK:

B.-Gyarmaton:	Gy. Winter A.	Szécsényben:
Bayer K. Henck J.	Stern S.	Deutsch Sándor.
Cserenyák Gy.	Grossmann I. Hol-	Popovics János.
Ebenfűlér L. Fel-	cz Gy. Kúry D.	Engel I. urak.
senburg J. Hum-	Domok K. Traut-	Majmók J. Okolics-
mer M. Kaniz Gy.	wein D.	Mandl G. Okolics-
Szommer K. Vilim	S.-Tajánban:	nyi L. Schleicher
	Both R. Friedmann	P. Stieglitz J. urak.
		89 10-10

Kisbirtok, mely Nógrádvármegyében a város és vaspálya közelében fekszik, haszonbérbe adó, esetleg örök áron eladó. — Bővebb értesítést ad a kiadóhivatal.

224. 2-2.

Aranyérmekkel kitüntetve.

Első cs. és kir. kizár. szabadalm.

Aranyérmekkel kitüntetve.

HOMLOKZAT-FESTÉK-GYÁR

Kronsteiner Károly Wien, III. Hauptstr. 120. sz., saját házában.

Főhercegi és hercegi uradalmak, cs. és kir. katonai raklárak, vasút-, ipar-, bánya- és hámtortársulatok, építkezési vállalatok, **VÁLLALKOZÓK** és **ÉPÍTŐMESTEREK**, valamint gyártulajdonosok szállítójá. — Ezen homlokzattfestékek, melyek mérszben oldhatók, száraz, porított állapotban 40 különféle színmintában kilölkint 16 krtól fejlebb szállíttatnak és a festékszínek tisztaságát illetőleg teljesen hasonló az olajmázoláshoz — Mintalapok és használati-utastítások ingyen- és bérmentve küldetnek.

100. 20-20.

Kan

utánzett „TOKAJI COGNAC.” Ezek ugyan nagyon olcsók ép, de oly rosszak és így még a legkisebb összeget sem érik meg. — Emó értéktelen utánzatok könnyen felismerhetők, mert

1) nem az egyedüli és csakis Tokajban létező

Első Tokaji COGNACGYÁRBÓL származnak,

2) ezen Tokaj város czimerével nincsennek

ellátva.

Bejegyzett
Az első tokaji

védjegye
cognak-gyárnak

TOKAJBAN.

184. 7-10

Valódi csakis

TOKAJI COGNAC

TOKAJ VÁROS CZIMERÉVEL

az
ELSŐ TOKAJI COGNACGYARBOL, TOKAJBAN,

a mely 1893/94. évben, mint hiteles közjegyzői okirat bizonyítja

725130 liter bort használt fel.

A fenti eredeti Tokaji Cognac kapható:

Hummer Mihály úrnál B.-Gyarmaton,

Bolner Pál „Ipolyság,

Dombó Károly „

Helcsch Adolf „

továbbá gyógyszerértárak és tekintélyeseb kávé házakban.

Első államilag engedélyezett

Magyar Osztálysorsjáték

az 1896-dik ezredéves kiállítás alkalmából.

Kibocsátás 100.000 sorsjegy. — 31.499 nyereménnyel és egy jutalomdíjjal.

A nyeremények minden levonás nélkül fizetendők k. A húzások államfelügyelet és kir. közjegyző ellenőrzése mellett történnek.

Legnagyobb nyeremény a legkedvezőbb esetben

1,000.000 korona.

Az 1. osztály húzása után vásárolt sorsjegyekért az I. osztály díja után fizetendő.

I. osztály nyeremények.

Húzás 1895. október hó 16-19-ig.

	korona	korona
1 nyerem. á	80000	80000
1 „ „	60000	60000
1 „ „	40000	40000
1 „ „	30000	30000
1 „ „	20000	20000
1 „ „	15000	15000
1 „ „	10000	10000
2 „ „	8000	16000
8 „ „	4000	32000
10 „ „	2000	20000
13 „ „	1000	13000
100 „ „	400	40000
860 „ „	200	172000
9000 „ „	80	720000
10000 nyeremény összesen		1268000

Az I. OSZTÁLYU SORSJEGYEK ÁRAI:

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$	sorsjegy
40.	4.—	2.—	korona.

Valamennyi sorsjegyek a falragaszok által megjelölt eladási helyeken kaphatók.

Budapest, 1895. évi augusztus hóban.

ANDRÁSSY-UT 5. SZÁM.

Magyar Osztálysorsjáték Igazgatóság.

Sorsjegyek eladásra való átvétele iránti megkeresések hozzánk intézendők.

II. osztály nyeremények.

Húzás 1895. december hó 6-14-ig.

	korona	korona
1 jutalom	600000	600000
1 „ „	400000	400000
1 „ „	200000	200000
1 „ „	100000	100000
1 „ „	50000	50000
2 „ „	20000	40000
2 „ „	15000	30000
4 „ „	10000	40000
10 „ „	8000	80000
27 „ „	6000	162000
100 „ „	2000	200000
200 „ „	1000	200000
1150 „ „	200	230000
20000 „ „	100	2000000
21499 nyerem. és 1 jutalom		4332000

A TELJES (mindkét osztályra érvényes) SORSJEGYEK ÁRAI

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$	teljes sorsjegy
80.—	8.—	4.—	korona.

Első államilag engedélyezett

Magyar Osztálysorsjáték

az ezredéves kiállítás alkalmából Budapest, 100,009 sorsjegy,

31499 két osztályba beosztott pénznyereményekkel és egy jutalommal.

5 millió 600,000 korona összértékben

minden levonás nélkül készpénzben fizetendő. — Legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben

egy millió korona.

Első húzás 1895. október hó 16-19-ig BUDAPESTEN.

Eszerrint ajánlom és utánvét mellett küldök szét

eredeti sorsjegyek az I-ső osztály részére $\frac{1}{1}$ 40.— $\frac{1}{10}$ 20.— $\frac{1}{20}$ 8.— $\frac{1}{10}$ 4.— $\frac{1}{20}$ 2.— korona.eredeti teljes sorsjegyek, amelyek mind a 2 húzásban érvényesek $\frac{1}{1}$ 80.— $\frac{1}{10}$ 40.— $\frac{1}{20}$ 16.— $\frac{1}{10}$ 8.— $\frac{1}{20}$ 4.— korona.

Teljes sorsjegyek, amelyek az első osztályban nyereménnyel kihúznak, egyszersmind a nyereménnyel az előlegesen a második osztályra vonatkozó betét fizetetik vissza. — Megrendelések postautalvány útján lehetőleg a cím igen pontos megjelölésével kértetnek.

Heintze Károly fő-elárusító, BUDAPEST, SZERVITA-TÉR 3. SZÁM.

Check-Contó: Magyar postatakarékpénztár 3960. — Sürgöny-cím: LOTTOHEINTZE BUDAPEST. — Vidéki megrendelők porto fejében 10 fillért, ajánlott levelekért 20 fillért, továbbá minden egyes nyereményjegyért 20 fillért esziveskedjenek a cím mellékelni.

Lottógyűjtődék, viszontelárusítók és ügynökök mindenhol felállítatnak.

Sürgönyezim: „Magyar lottó Budapest.”

NYOMTATOTT A KIADÓTULAJDOKOS B-GYARMATI KÖNYVNYOMDA RÉSZVÉNYTÁRSULAT GYORSSAJTÓIN.